

ство, което толкозъ пакти бѣше показалъ въ защита на народната страна и въ нейното на-реждане. Като направи да му служатъ на-веднѣжъ двѣ партии, които подъ името *федералистка* и *республиканска* спомагахъ: едната за силното средоточване на общата власть, и дру-гата за по голѣмо демократическо движеніе,— той прие въ свѣта си водачитѣ и на двѣтъ тѣзъ партии — полковника Хамилтона и Тома Джефферсона. Подъ неговото искусно и твърдо управление народътъ на Съединенитѣ Щати си усвои нѣкои правила за животъ и ги не измѣ-няваше: той влѣзе въ пътя, който не трѣба-ше да напуща. Миренъ въ Европа и предпри-имчивъ въ Америка, безъ да срѣща непри-ятели въ Новий Свѣтъ, както и препятствия въ старий, тозъ народъ свободно и бърже отиваше къмъ широка бждѣщностъ предназначена не-му на тозъ огроменъ материкъ отъ географи-ческото му положение, отъ федеративното у-стройство, отъ духа на независимостта и отъ успѣха на цивилизацията.

Франклинъ бѣше честитъ отъ всичко туй и « азъ съ удовольствие гледамъ, казваше той, че пружинитѣ на нашата велика машина почеватъ да работятъ. Прося отъ Бога да благослови работитѣ на нейнитѣ колела и да я упра-влява. Ако има нѣкоя наредба на правител-ството, способно да направи честенъ единъ на-родъ то тѣзи която ний наредихми, общава да произведе именно този резултатъ ».

Като зе участие въ федеративната консти-туция и като дойде краля на предсѣдател-ството му въ комиссията, въ качеството си на